

Antonio Alcaide Galiot

L'EMPRESONAMENT A LA PRESÓ DE MANRESA

- El Pardillo? Vam anar *los dos* junts a la presó d'aquí de Manresa i a mi em van portar a dalt que hi havia el Josep Ramón Mora i el Rufino i a ell el van deixar *con* el Fuentes. I allà a la presó vam coincidir amb el Manolo Ramos, que *lo* van detenir un dia després. El Cònsola també estava a la presó aquells dies.

Quan va arribar la una van dir: "*Va, que us portarem a la presó de Manresa*". Jo recordo que anava amb el Pardillo al cotxe. O m'ho va dir el Pardillo o bé la guàrdia civil, no sé qui, però jo sabia que em portaven a la presó. I recordo que en venien quatre i un se va baixar a Sant Domènec i va marxar a casa seva, segurament, perquè van continuar. Un guàrdia civil que es deia José Antonio que vivia aquí al bloc 12, i aquell sol *nos* va portar a la presó.

- *I un cop entres a la presó, què?*

- Un cop entro a la presó lo primer que em va venir va ser un sobresalt, perquè vaig veure el Fuentes apallissat. Tenia l'estómac ben negre. Es va aixecar la roba i ens ho va ensenyar. Li vàrem demanar: "*Com et trobes?*" i el Fuentes va ensenyar l'estómac, tota la pallissa que tenia, el Fuentes. I després al Pardillo el van deixar *con* Fuentes i a mi em van pujar a dalt. I a dalt hi havia el Mora i el Rufino, i dos delinqüents comuns que havien detingut allà a la Renfe. Eren de Salamanca o de per allà... Nosaltres érem cinc allà dalt, -el Mora, el Rufino, jo i dos comuns-. Clar, però dir: som confidents, qualsevol cosa d'aquestes la podíem *xivar aunque* érem cinc, però allà silenci.

- *I tres dies vau estar, no?*

- Sí, allà tres. Els tres dies següents.

-*I en quines condicions estàveu, com eren les cel·les, com dormíeu, menjàveu?*

-Allà la ment et treballa, penses en tot. La família, a veure què passava, si l'havien molestat, si l'havien detingut, jo què sabia? Estàvem incomunicats en aquell temps. El segon d'estar allà, o tercer dia d'estar allà van detenir al Manolo Ramos i a primera hora del matí va cantar *Aceituneros de Jaén* i és clar, per la veu el vam conèixer i

jo: "*Manolo!*" perquè a ell l'havien detingut a sota. I ja: "*Compañeros, qué tal?*" Va ser un moment afectiu. I després amb el Mora clar, amics de tota la vida. Quan va sortir el Mora feia de professor a l'empresa del Banc Mercantil per formar a la gent per entrar al banc. Feia de professor, el Mora. Després va deixar allò i va entrar al sindicat de secretari general. Però jo ja aquella època vaig plegar.

- *I allà a la presó el tracte va ser correcte?*

- Allà sí. Un dia d'aquells el *jefe* de la presó, un tal Aguilar, *que nos conocíamos porque jugábamos al dómino, hacíamos juegos de grafía, y cosas de esas*, i jo jugava amb ell aquí a la carretera del Pont de Vilomara, en un bar *de estos*. I em diu, el *tio de la cárcel*: "*Antoñillo, ¿para qué te metes en líos con el buen trabajo que tienes?*" Y me dice: "*Aféitate*" y me dio la máquina de afeitar y me afeité, una anécdota.

- *No et van deixar veure la família.*

- Exacte, *mis padres* no van venir, ni els del Mora, ni els del Rufino, ni els meus, cap. És que *no lo permitían*.

- *I us permetien rebre coses? Matalassos, menjar, roba?*

- Res. Quatre dies que vaig estar incomunicat.

- *Amb la mateixa roba?*

-Exacte.

- *I teníeu matalàs per dormir?*

- Sí, matalàs sí.

- *I la descripció física de la presó? Devia ser molt rònega, molt bruta.*

-Exacte, *aquello era* molt brut. I era una sala gran amb cinc llits i el vàter negre i brut. En fi.

- *I veu estar tots dos els amb aquells delinqüents comuns?*

-Sí, tots els dies. I és clar, passàvem l'estona cantant cançons o qualsevol cosa d'aquestes. Van agafar un cendrer o una cosa d'aquestes, una tapa d'un pot i a distància *teníem* de ficar les pessetes dins la tapa, i així passàvem hores. Perquè clar, allà dintre

no podies dir res. Res de res. Perquè qualsevol paraula o qualsevol cosa podien estar escoltant per allà.

- *I el menjar què tal?*

- Doncs bé, *nada del otro mundo*.

- *Venia de la Fonda Sant Antoni, no?*

- Exacte, sí. Bé, se suposa no? Després *alguien* ens va dir que era de la font de St. Antoni, però allà... doncs normal la cuina.

- *Per tant, vas estar tres dies sencers a la presó, comptant el primer... Tres nits vas dormir a la presó?*

- Exacte, sí.

- *I l'últim dia quan sabeu que us porten al jutge, a quina hora us van portar?*

- Jo al tercer dia, van *vindre* la policia, la Guàrdia Civil, em van agafar de nit, em van portar a la Guàrdia Civil [estossega], emmanillat. Quan va arribar el guàrdia civil, -el comandant que fós, el principal de la Guàrdia Civil-, va dir que *me quitaran les esposas*, [estossega]. I l'home aquest, -*no sé ni como se llama, ni quien era, ni la cara tampoco la sé, porque iba con su gorra*-. I diu: "Acompáñeme". Y el hombre aquel me decía: "Queremos que diga todo lo que sepa porque lo pondremos en la calle. Tenemos mucha presión con usted, está llamando todo el mundo por usted, se interesan. Y lo que nosotros queremos es ponerlo en libertad con que díganos la verdad". Y yo digo: "Yo le he dicho toda la verdad, no le puedo decir nada más, pero si usted quiere que yo le diga mentiras, pues le diré mentiras. Yo no puedo decirle cosas que no he hecho".

Y estuvimos media hora dándole vueltas al patio del cuartel, y el jefe, este señor, dijo: "Ya os lo podéis llevar". I em van portar una altra vegada a dormir a la presó. I el dia següent al matí, a les deu, *una cosa así*, me van posar en llibertat.

Jo recordo que a les deu del matí em van dir: "*Ara passa per el cuartel i retira el carnet d'identitat*". Vaig anar a al *cuartel* de la guàrdia civil vaig demanar el carnet d'identitat i li dic: "*Veis como yo era inocente?*". Y me dice "*Inocente? Tu eres un terrorista...!*" Unes paraules tu, *los guardia civiles!* I jo callat, agafant el carnet i marxant corrents.